

Kjak



Frank Davidsen

Fiskimálaráðharrin spælur Matador

Men ístaðin fyri Vimmelskafte og Rådhuspladsen, so er hvør einstakur teigur í hesum spæli býttur um við skipini í teimum ymsu skipabólkunum. Sum ein annar havsins harri, situr hann og telvar við seg sjálvan úti í fiskimálaráðnum og lutar út fólksins ogn, sum hann finnur tað fyri gott.

Í staðin fyri at umsita tær lógir, sum løgtingið hevur samtykt, so setur hann teigar av í sínum margháttliga matador-spæli, har brot á lógina ikki viðførir sekt hjá einstøkum fiskiførum, meðan onnur fiskifør verða sektaði sambært galdandi lógum.

Sami fiskimálaráðharrir reyp-aði óført í vár um, at hann var garantur fyri, at nýtt havranssóknarskip skuldi byggjast her og nú. Og tað skuldi millum annað figgjast við einum kilogjaldi av tí nøgd av makreli, ið móttøkuskip keyptu á fiskifeltinum. Sjálvt um hann var vitandi um, at gjaldið sum hann sjálvur setti upp á 2 kr. kilo hevði ta avleiðing, at eingin áhugi gjørdist at keypa makrelin á fiskifeltinum, so er stóðan í dag kanska hon, at fiskimálaráðharrin beinleiðis hevur ábyrgdina av, at kvotan ikki verður uppfiska í ár.

Samstundis kveistr-aði hann allar ivasurningar til vikis, tá menn vóru í iva um kvotan fekst til høldar, tá eingi móttøkuskip vóru á feltinum. Tað var ov mikið av móttøkuorku á landi at taka ímóti allari kvotuni, segði sami maður.

Maka til træknív og

betrivítandi fiskimálaráðharrar skal ein leita leingi eftir, um hann yvirhøvur finnst nakra staðni. Og nú havranssóknarskipið er við at fara aftur í ommu sína, og Magnus Heinason ikki hevur figging til at røkja sínar altjóða skyldur, ímillun annað yvirlitstrolingar, ja nú er hann ikki so kjaftbr.....

longur, men hevur hug at leggja ábyrgdina á aðrar herðar.

Hvat nú um veðurumstøðurnar versna, og hann legst við eystur-ella høgættarvindi, sum sambært teimum, sum reka hesa vinnu ikki er gott fyri fiskiskapin, sjálvsagt nakað, sum eingin vónar. Og hvat siga Noreg og ES, um vit ikki klára at fáa makrelkvotuna til høldar, og hvør hevur tá ábyrgd av tí gølu, ið kann standast av hesum?

Tað hoyrdist, at løgmaður hevði skorið í gjøgnum og kravdi av Fólka flokkinum, at eitt tilfeingisgjald varð lagt á makrelfiskiskapin, ið skuldi geva landskassanum 128 milliónir krónur, um eg minnst rætt. Men 80 millión gjørdist endaliga krav lögmanns. Men sum ikki einaferð so lumpar tann klóki tann minna klóka, og so naivur sum lögmaður er, so hevur hann helst ikki enn funnið út av, at tað ongantíð var ætlan Fólka floksins, at nøkur króna skuldi í landskassan av tilfeingissemjuni flokkanna millum. Tað sigst eisini, at fólka floksmenn flentu í kýkið, tá lögmaður fór niður og kom aftur av sum av torvheiðum við ongum blokki. Ja, mangt er, so segði Kjartan.



Gunvá við Keldu

forkvinna Kommunusamskipan Føroya

Kommunal starvsfólk verða áhaldandi førleikament

Forkvinnan í Føroya Pedagogfelag leggur enn einaferð eftir samlaða kommunala geiranum og ákærir kommunurnar fyri at svíkja síni starvsfólk og ikki at halda givin lyfti. Forkvinnan í Pedagogfelagnum er firtin, tí at kommunurnar ikki vilja gjalda øllum kommunalt settum námsfrøðingum fyri eina ískoytisútbúgving, soleiðis at hesir kunnu gerast bachelorar.

Forkvinnan í Pedagogfelagnum vísir víðari á, at hetta skal samanberast við, at Mentamálaráðið vil gjalda fyri allar lærarar, sum er farnir undir eina ískoytisútbúgving fyri at gerast bachelorar. Sambært forkvinnuni í Føroya Pedagogfelag vísir hetta, hvussu stórir órættur verður framdur ímót teimum, sum starvast hjá kommununum, samanborið við tey sum starvast hjá landinum. Men henda samanberingin er ikki nýtilig, og av tí sama, so verður niðurstøðan hjá forkvinnuni eins skeivt sum samanberingargrundarlagi.

At Mentamálaráðið hevur valt at gjalda ískoytisútbúgvingina hjá lærarum, kemst neyvan av, at Mentamálaráðið knappliga er farið at raðfesta eftirútbúgvingar hjá lærarum stórvegis. Tað er ikki so langt síðani, at MMR ikki vildi halda útreiðslurnar fyri kost og koyring, tá ið lærarar vóru á skeið.

Tá ið Mentamálaráð fer út og proklamerar, at teir vilja halda útreiðslurnar av ískoytisútbúgvingini hjá lærarum, hevur hetta tvær grundleggjandi avleiðingar við sær:

- Mentamálaráðið setur pening av til útbúgving av lærarum, men inntøkuførir somu pengar á aðrari konto, nevnliga tí hjá Fróðskaparsetrinum. MMR er jú bæði keypari og seljari av hesi útbúgvingini.
- Trýst verður hinvegin lagt á aðrar myndugleikar, so sum kommunurnar, trivnaðartænastuna og heilsuverki, fyri at hesir

skulu gjalda fyri líknandi útbúgvingar.

Spurningurin er, um forkvinna í Pedagogfelagnum ikki hevur gjøgnumskoða hetta ella bara heldur, at kommunurnar glaðbeintar vilja gjalda fyri hesar útbúgvingar, tí at Mentamálaráðið hevur valt at keypa eina tænaðu frá sær sjálvum.

Vildi forkvinnan havt eina nýtiliga samanbering millum land og kommunur, so kundi hon hóskaði givið okkum talið av teimum náms- og sjúkrarøktarfrøðingum, sum starvast hjá landinum, og sum hava fingið sína útbúgving goldna. Hetta hevði verið eitt rímligt samanberingar grundarlag.

Kommunurnar nýta sum heild nógva orku og pening til áhaldandi at førleikamenna allan kommunala starvsfólka hópin, ikki minst starvsfólk á dagstovnaðkinum. Men kommunurnar hava eitt avmarkað tilfeingi, og hvør kommuna vil til eina og

hvørja tíð raðfesta soleiðis, at hon fær sum mest burturúr tí peningi, sum er settur av til førleikamenning av starvsfólki. Treyðugt so eru kommunurnar ikki allar eins væl fyri figgjarliga og sjálvandi hava figgjarligu konjunkturarnir í samfelagnum eisini ávirkan á, hvussu hetta økið verður raðfest. Men ongin ivi er um, at kommunurnar raðfest førleikamenning av egnum starvsfólki høgt, eins og flest allir arbeiðsgevarar gera.

Heldur enn at leggja eftir kommununum og leggja tær undir at svíkja síni starvsfólk, so átti Føroya Pedagogfelag, í samráð við Mentamálaráðið, at viðgjørt, um tað yvirhøvur eigur at verða goldið fyri hesa útbúgving, og um hesin parturin av útbúgvingini ikki bert er eitt framhald av tí grundleggjandi útbúgvingini til námsfrøðing, sum annars er ókeyppis.

Ábyrgdin av námsfrøðiligu útbúgvingini liggur í síni heild hjá Mentamálaráðnum og ikki hjá kommununum.



Jan Haldansen,

skipari

Bjørn Kalsø skal og má koyrast frá

Eftir tað, ein hevur lisið um málið viðvíkjandi setani av skúlastjóranum á Vinnuháskúlanum, so er landsstýrismaðurin í Mentamálaráðnum út um alt mark. Ein samd nevnd innstillar ein persón, men alikavæl vil Bjørn Kalsø ikki seta hann.

Í setanarpolitikkinum hjá landinum skal valsaktans

tann best skikkaði setast, men tað vil Bjørn ikki, og vil tað við ørðum orðum siga, at hann røkir ikki skyldur sínar sum landsstýrismaður í mentamálu.

Løgmaður, Kaj Leo Holm Johannesen, hevur bert eitt at gera, og tað er at loysa Bjørn Kalsø úr starvinum. Hann má har eftir ógylda setanina

av nýggja stjóranum og seta tann, sum bleiv innstillaður sum nummar eitt.

Um lögmaður virðir politisku skipanina, so ger hann sum omanfyri nevnt. Um ikki, ja so virðir hann ikki skipanina, og misálit má reisast.

Onkrastaðnis verður nevnt, at lærararnir eru ónøgdir. Skal tað nú verða

soleiðis, at læraranir skulu seta stjóran ella við ørðum orðum, skulu dekkarar seta ein skipara?

Um so er, at einki hendir í hesum máli, og andstøðan ikki reisir misálit, so hava vit føroyingar tað mest korrupsu skipan í okkara nærumhvørvi.

Latið rættvísi sigra.